

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010075
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421010075.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému S. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní Okresnej prokurátorky Nové Zámky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28.03.2022 sp. zn. 3T/10/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12.09.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku, z r u š u
je napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému

S. N., narodenému XX.XX.XXXX v Q. M.,
trvale bytom R., T. XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dvoch) rokov.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) horeuvedeným rozsudkom uznal obžalovaného S. N. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. v obci R., v areáli spoločnosti N. R. s.r.o., sídliacej na F. ulici číslo 3, R., IČO: XXXXXXX, cúvajúc motorovým vozidlom Renault Kangoo, evidenčného čísla NZ-XXFU, do uličky medzi skladištnými halami, v dôsledku nesprávnej techniky jazdy neskoro spozoroval, rozpoznal

a rohom pravej zadnej časti vozidla narazil do poškodeného zamestnanca spoločnosti N. R., s.r.o. A. R., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom R., T. č. XXXX/XX, ktorým konaním mu spôsobil menšiu tržnú ranu v oblasti záhlavia s krvnou podliatinou v podkoží, prasklinu temenej kosti vpravo, zmliaždenie mozgu v oblasti čelových lalokov, krvácanie pod pavučnicu, krvácanie pod tvrdú plenu mozgovú, sériovú zlomeninu rebier obojstranne s dislokáciou, zmliaždenie pľúc a zmliaždenie vnútrobrušných orgánov s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní XX-XX týždňov, ktoré zranenia si vyžiadali hospitalizáciu vrátane operačného zákroku, v dôsledku čoho bol poškodený závažne ovplyvnená v obvyklom spôsobe života v trvaní najmenej 50 dní.

Za to mu uložil podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a žiadnej priťažujúcej okolnosti § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody mu podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 952 436 a Sociálnu poisťovňu, ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 8 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie (správne malo byť „civilný proces“).

Uvedený rozsudok v zákonom určenej lehote odvolaním proti výroku o treste v neprospech obžalovaného napadla Okresná prokurátorka Nové Zámky (ďalej len prokurátorka).

V jeho písomných dôvodoch vytýkala súdu I. stupňa, že pri výmere uloženého trestu nepostupoval dôsledne v zmysle základných zásad ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest, ktorý nevystihuje závažnosť jeho konania, ktorý sa jednak vyhol právnej kvalifikácii podľa § 157 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na 138 písm. h) Tr. zák. len preto, lebo k nehode došlo v areáli spoločnosti na ploche, ktorá nie je účelovou komunikáciou s vyznačením trvalého dopravného značenia a nevzťahuje sa na ňu zákon č. 8/2009 Z.z. Jeho jazda cúvaním bola neprimeraná z hľadiska rýchlosti, priestoru, došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenému, ktorý bol počas celej doby liečenia a práceneschopnosti závažne ovplyvnený v obvyklom spôsobe života. Súd I. stupňa neprihliadol na narastajúci počet dopravných nehôd, preto uložený trest nemôže mať preventívno-výchovný účinok na účastníkom cestnej premávky, najmä u vodičov, ktorí majú sklony k porušovaniu pravidiel bezpečnosti cestnej premávky. Poukázal na výpis z evidencie priestupkov obžalovaného, vzhľadom na ktorú odôvodnenie výroku o neuložení trestu zákazu činnosti považovala za neopodstatnené. Zvýraznila, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, ani že viedol riadny život, pretože takmer všetky priestupky spáchal na úseku dopravy porušením predpisov.

Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží primeraný trest odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle navrhovanej právnej kvalifikácie a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky prostredníctvom konania, pričom uvedená vec sa obtiažnosťou nevymykala z rámca obdobných vecí. On sám svojim správaním nedal príčinu na to, aby prípravné konanie bolo vedené po tak dlhú dobu, aktívne spolupracoval s OČTK, odovzdal kamerový záznam, riadne sa zúčastňoval úkonov, poškodenému sa snažil aj v čase liečenia pomôcť a vyjadroval ľútosť nad tým, čo sa stalo. Na vzniku nehody sa značnou mierou podieľal aj poškodený, keď riadny nesledoval dráhu vozidla, mal sklonenú hlavu, vykonal nesprávny pohyb v areáli spoločnosti v rozpore s dopravným poriadkom, čo konštatoval aj znalec. Rýchlosť vozidla prekročená nebola. Argumenty prokurátorky k tomu, že sa vyhol prísnejšej právnej kvalifikácii považoval za neprípustné. Na skutok sa nepripravoval, nebol zainteresovaný na výbere miesta nehody, teda nemôže toto byť dôvod na ukladanie mu trestu zákazu činnosti. Od skutku uplynula doba 4 a pol roka, trest zákazu činnosti by bol v rozpore so zásadou proporcionality zásahu do jeho práv a jeho uloženie by bolo v rozpore s § 34 Tr. zák. Súd I. stupňa zohľadnil dobu trestného konania vedeného neprimerane dlho a vyjadril to uloženým trestom. Napokon uviedol, že je zamestnaný, vykonáva dovoz materiálu, odvoz pracovníkov na stavby a zákaz činnosti by pre neho predstavoval veľmi značný zásah, nebude spĺňať požiadavku na výkon práce, pričom dochádza k rapídne zhoršeniu možností získať zamestnanie. Na neho by to malo likvidačný vplyv, pretože spláca hypotekárny úver. Rozšíril si vodičské oprávnenie o skupiny A1, A2, BE, bol preškolený, preskúšaný za účasti príslušníka policajného zboru. Skutok úprimne oľutoval. Navrhoval, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre na verejnom zasadnutí odvolacieho sa v celom rozsahu pripojil k podanému odvolaniu. Dodal, že obžalovaný sa prejavil ako nedisciplinovaný vodič a preto mu mal byť ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že obžalovaný počas dlhej doby po nehode riadne viedol motorové vozidlá. Toto konštatovanie nezodpovedá skutočnosti, pretože z lustrácie z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že po predmetnom skutku bol 7x postihnutý za priestupky na úseku dopravy, naposledy dňa 16.05.2022.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o tomto výroku sám tak, že obžalovanému rovnakým postupom uloží rovnaký trest odňatia slobody, ako súd I. stupňa, popri ktorom mu však uloží aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pridŕžoval písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátorky. Mal za to, že ak by bola prijatá jej argumentácia uvedená v odvolaní, že obžalovaný sa mal vyhnúť prísnejšiemu posudzovaniu skutku, a to vzhľadom na miesto spáchania skutku, bolo by uloženie trestu zákazu činnosti z dôvodov uvedených v odvolaní defacto obligatórne, čo by bolo v rozpore so zásadou individualizácie trestu. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že s odvolaním nesúhlasí. I keď má priestupky na úseku cestnej premávky, tieto sú drobné, nikdy nimi neohrozil žiadneho účastníka, nemal žiadnu dopravnú nehodu, ani nebol účastníkom cestnej premávky. S tým, čo sa stalo, kvôli čomu je odsúdený, to nemá nič spoločné, stalo sa to na súkromnom pozemku, mal zabezpečený priestor, urobil všetko preto, aby bezpečne cúval. Mal dvoch ľudí postavených za vozidlom, ktorí dotyčného upozornili aj na neho kričali a poškodený bol upozornený o tom, že ide cúvať a aj sám vypovedal na súde, že ho videl, ako začal cúvať, ešte sa na neho pozrel. Mrzí ho, ale nevedel by urobiť nič iné, ani zamedziť inak tomu, čo sa stalo, nevedel by to zmeniť. Dodal, že vodičský preukaz mu nebol zadržaný. Je

slobodný, zasnúbený, vlastní dom, pracuje v spoločnosti N. R., s.r.o. ako majster na stavbách. Robí šoféra aj pre kolegov. Platí hypotéku, nemá vyživovaciu povinnosť. Okrem svojho otca je jediný, kto má vo firme vodičský preukaz. Jeho mesačný príjem v čistom je cca 1000 eur. Svoj čin oľutoval, mrzí ho, čo sa stalo. Ročne najazdí 80 tisíc až 100 tisíc km.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorkou, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie, t.j. výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí za účelom rozhodnutia o odvolaní prokurátorky doplnil dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov postupom podľa § 269 Tr. por. - odpisu z registra trestov (obžalovaný nemá žiaden záznam), výpisu z centrálnej evidencie priestupkov a výpisu z evidenčnej karty vodiča (obžalovaný má spolu 19 záznamov o priestupkoch na úseku cestnej premávky, z toho v počte 12 priestupkov v období od 11.11.2014 do 01.11.2017. Z týchto bolo 7 priestupkov za prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti a 5 priestupkov za porušenie všeobecných povinností vodiča). Po predmetnej dopravnej nehode do rozhodovania odvolacieho súdu sa obžalovaný dopustil celkom 7-ich priestupkov, a to v 3-och prípadoch za prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti, v 2-och prípadoch porušil všeobecné povinnosti vodiča a v 2-och prípadoch počas vedenia motorového vozidla používal telefónny prístroj. Obžalovanému boli za uvedené priestupky uložené pokuty od 10 eur do 50 eur.

Odvolací súd viazaný výrokmi o vine a náhrade škody napadnutého rozsudku, ktoré odvolaním napadnuté neboli zistil, že súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nezohľadnil dostatočne základné zásady ukladania trestov vyjadrené v § 34 Tr. zák., pretože napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.03.2022, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok, postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy - evidenčnú kartu vodiča i výpis z evidencie priestupkov obžalovaného, záznamy v nich obsiahnuté pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy a v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol obsah týchto vykonaných dôkazov, ktoré sú práve pri rozhodovaní o treste za žalovaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 Tr. zák. významné.

Súd I. stupňa poukázal a prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli v prospech obžalovaného, teda že k dopravnej nehode došlo pred viac ako 4-mi rokmi, obžalovaný si rozšíril vodičské oprávnenie za účasti príslušníka PZ, potrebuje vodičský preukaz k riadnemu vykonávaniu svojho zamestnania, po rozšírení vodičského oprávnenia dňa 28.08.2020 a 07.06.2021 počas dlhej doby sa nedopustil žiadneho porušenia pravidiel cestnej premávky a z tohto dôvodu nepristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti, ktorý by aj na samej spodnej hranici (1 rok) bol v rozpore s § 34 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Súd je pri rozhodovaní o druhu ako aj výmere trestu povinný prihliadať na všetky uvedené konkrétne okolnosti, a to vrátane osoby konkrétneho páchatela z hľadiska posúdenia jeho negatívneho alebo pozitívneho významu pre spoločnosť i z pohľadu jeho správania. Súčasne je potrebné vziať v úvahu možnosť jeho nápravy z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja, objasniť jeho osobnostné vlastnosti a ich spojitosť so spáchaným trestným činom. Nemožno opomenúť ani pomery konkrétneho páchatela, najmä rodinné a osobné, ktoré sú prítomné v čase rozhodovania o treste, vrátane vplyvu uloženého trestu na jeho rodinu. Týmto sa súd I. stupňa pri ukladaní trestu dôsledne neriadil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu odňatia slobody nezistil tak poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák. ako ani priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., avšak neuviedol, na podklade akých zistených skutočností k danému záveru dospel. V tomto smere je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

Odvolací súd preto dopĺňa, že i keď obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, s poukazom na početnosť jeho záznamov o priestupkoch práve na úseku cestnej premávky nemožno vysloviť, že viedol riadny život. Súčasne neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti z taxatívne vymenovaných v § 37 Tr. zák. Keďže pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný 0:0, súd I. stupňa správne ukladal trest odňatia slobody obžalovanému v základnej sadzbe 6 mesiacov až 2 roky. S poukazom na doteraz netrestanú osobu obžalovaného, vychádzajúc z ďalších kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák., a to spôsob spáchania činu a jeho následok - spôsobenú ťažkú ujmu na zdraví, nedbanlivostné zavinenie obžalovaného, nezistené poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, pomery obžalovaného (slobodný, bezdetný, zamestnaný), možnosť jeho nápravy, zistenú spoluúčasť poškodeného na predmetnej dopravnej nehode i odstup času od spáchania skutku, odvolací súd rovnako, ako súd I. stupňa, považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje i na okolnosti prípadu mal odvolací súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutné pôsobiť na neho nepodmienečným trestom, preto mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil za súčasného určenia skúšobnej doby na 1 (jeden) rok.

Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi odvolania v časti, v ktorej odvolateľka zvýraznila, že jazda obžalovaného cúvaním bola neprimeraná z hľadiska rýchlosti, priestoru, došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenému, ktorý bol počas celej doby liečenia a práceneschopnosti závažne ovplyvnený v obvyklom spôsobe života i v časti, v ktorej poukazovala na nedisciplinovať obžalovaného v cestnej premávke.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na spôsob spáchania činu, keďže vykonaným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný svojou nesprávnou technikou jazdy, pri cúvaní rýchlosťou 18,2 km/hod. do uličky, ktorou prechádzal chodec - poškodený, tohto neskoro spozoroval a narazil do neho, čím vytvoril kolíznu situáciu. Pokiaľ ide o poškodeného, jeho pohyb v priestoroch areálu nebol správny, pretože sa cez uličku pohyboval zošikma, pri chôdzi bol otočený chrbtom k cúvajúcemu vozidlu i príjazdu vozidiel do areálu spoločnosti a zrážke zabrániť znemožnil. Podľa záverov znaleckého posudku z odboru doprava cestná obžalovaný navyše viedol vozidlo pri cúvaní do uličky rýchlosťou 18,2 km/hod., v ktorej sa nachádzal poškodený a následne rýchlosťou 12,6 km/hod. Obhajoba obžalovaného, že urobil všetko, čo mal a teda nemohol urobiť viac k zabráneniu kolízie je vyvrátená závermi znalca, podľa ktorých by kolízii zabránil včasnou reakciou z dovolenej rýchlosti, ktorá je 10 km/hod.

S poukazom na uvedené, ako aj fakty zistené o početných porušeníach predpisov o cestnej premávke obžalovaným, prevažne týkajúcich sa prekročenia najvyššej povolenej rýchlosti, ktorá aj v posudzovanom prípade prispela ku vzniku dopravnej nehody vrátane následku vo forme ťažkej ujmy na zdraví, na podklade dôvodne podaného odvolania, viedli odvolací súd k záveru, že na obžalovaného je nevyhnutné, popri treste odňatia slobody, pôsobiť aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 rokov (v sadzbe 1 rok až 10 rokov).

Odvolací súd považuje za potrebné obžalovanému pripomenúť, že dodržiavať predpisy v cestnej premávke je vodič motorového vozidla povinný nielen pod dohľadom príslušníka policajného zboru pri absolvovaní skúšok potrebných k získaniu oprávnenia k vedeniu motorového vozidla, ale aj bez takého dohľadu.

Takto uloženú kombináciu trestov odvolací súd považuje za primeranú, spôsobilú plniť tak ich resocializačný ako aj generálno-preventívny účel.

Tieto skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)